

2017. június 1., csütörtök

P8_TA(2017)0244

Magas szintű ENSZ-konferencia a 14. fenntartható fejlesztési cél végrehajtásának elősegítéséről (ENSZ Óceán-konferencia)

Az Európai Parlament 2017. június 1-jei állásfoglalása a 14. fenntartható fejlesztési cél végrehajtásának elősegítéséről szóló magas szintű ENSZ-konferenciáról (ENSZ Óceán-konferencia) (2017/2653(RSP))

(2018/C 307/30)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a közös halászati politikáról szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és annak célkitűzéseire,
 - tekintettel az ENSZ közlő, a 14. fenntartható fejlesztési cél végrehajtásának elősegítéséről szóló magas szintű konferenciájára (ENSZ Óceán-konferencia), amelyre 2017. június 5–9. között az ENSZ székházában kerül sor,
 - tekintettel a negyedik „A mi óceánunk” magas szintű konferenciára, amelyet az Európai Unió 2017. október 5–6-án Máltán rendez meg,
 - tekintettel a mediterrán halászatról szóló, 2017. március 30-án Máltán megrendezett miniszteri konferenciára,
 - tekintettel a Bizottság és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett „Nemzetközi óceánpolitikai irányítás: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend” című, 2016. november 10-i közös közleményére (JOIN(2016)0049),
 - tekintettel a 14. fenntartható fejlesztési cél végrehajtásának elősegítéséről szóló magas szintű ENSZ-konferenciáról (ENSZ Óceán-konferencia) szóló, a Bizottsághoz intézett szóbeli kérdésre (O-000031/2017 – B8-0311/2017),
 - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az óceánok és a tengerek központi szerepet játszanak életünkben, és kulcsfontosságúak jólétünk és jövőnk szempontjából; mivel az óceánok egészségének jelenlegi gyors romlása – az óceánok felmelegedése és savasodása, a korallak fehéredése, a halállományokra nehezedő egyre nagyobb nyomás és az egyre növekvő mennyiségű tengeri hulladék – arra figyelmeztet bennünket, hogy itt az ideje mozgósítani az óceánjaink védelméhez szükséges irányítást;
- B. mivel Vella biztos több uniós fellépést és fokozottabb uniós szerepvállalást sürget tengereink és óceánjaink védelme érdekében;
- C. mivel a kék növekedéshez kapcsolódó tevékenységek – mint például a tengerfenéki bányászat, a kőolajkutatás, a hullám- és árapály-energia –, valamint az ezek által kiváltott kockázatok által az ökoszisztémákra és a halászfőterületekre jelentett veszélyek bizonytalanok, a határokon átválnak és érintik a hagyományos halászfőterületeket;
- D. mivel a kisüzemi és a kisipari halászok piacokhoz és forrásokhoz való hozzáférése prioritásként szerepel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendjében; mivel a halászoknak meg kellene adni a hozzászólás lehetőségét a halászati politika valamennyi döntéshozatali szakaszában;
- E. mivel a kisipari halászat a halfogások körülbelül 50 %-át teszi ki világszerte, a halászoknak pedig több mint 90 %-át, és ennek mintegy fele nő; mivel – amint azt a FAO az élelmezésbiztonság és a szegénység felszámolása keretében a fenntartható kisüzemi halászat biztosítására vonatkozó önkéntes iránymutatásai is megállapítják – a kisipari halászat világszerte emberek milliárdjai számára az állati fehérje értékes forrása, és a part menti közösségekben gyakran támogatja a helyi gazdaságokat;

⁽¹⁾ HL L 354., 2013.12.28., 22. o.

2017. június 1., csütörtök

1. üdvözlí a magas szintű ENSZ-konferencia összehívására irányuló kezdeményezést, amely arra hívja fel a figyelmet, hogy az óceánokra negatív hatással lévő emberi tevékenységek káros hatásainak csökkentése érdekében globális fellépésre van szükség;
2. megjegyzi, hogy annak ellenére, hogy a fenntartható fejlődésről tartott 2002. évi johannesburgi csúcstalálkozón a világ elkötelezte magát amellett, hogy 2015-ig visszaszorítja a túlhalászt, a világ halállományának 31,4 %-a még mindig túlhalászott; emlékeztet arra, hogy a túlhalászás nemcsak teljes tengeri ökoszisztémákat veszélyeztet súlyosan, hanem komoly veszélyt jelent az élelmezésbiztonságra, valamint a part menti közösségek gazdasági és társadalmi fenntarthatóságára világszerte;
3. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az óceánok egyre magasabb szén-dioxid-szint miatt bekövetkező elsavasodása számos tengeri élőlényre nagyon súlyos negatív hatásokat gyakorol; kiemeli, hogy hatékony alkalmazkodási és ágazatközi enyhítő intézkedéseket kell kidolgozni az óceánok elsavasodásával és az éghajlatváltozás óceánokra, valamint a part menti ökoszisztémákra gyakorolt káros hatásaival szembeni ellenálló képesség kialakítása érdekében;
4. hangsúlyozza, hogy a globális halászati gazdálkodásban – a Szerződésben és a közös halászati politikában foglaltaknak megfelelően – ökoszisztéma-alapú és elővigyázatossági megközelítést kell alkalmazni annak érdekében, hogy a hasznosított halállományok szintjét helyreállítsák és a maximális fenntartható hozam biztosítására képes szint felett tartsák;
5. felszólít, hogy valamennyi halászati támogatásról szóló döntés során vegyék figyelembe a kisipari és kisüzemi halászatok sajátosságait, helyi jellegét, valamint az élelmiszer-önrendelkezés és a part menti közösségek gazdasági és társadalmi túlélésének biztosításában betöltött alapvető szerepét;
6. ösztönzi az államokat, hogy tegyenek eleget a lobogó szerinti, a part menti, a kikötő szerinti és a piac szerinti államként rájuk háruló kötelezettségeiknek, különösen az alábbiak révén:
 - lobogó szerinti állam – a nemzetközi és nemzeti irányítási intézkedések maradéktalan végrehajtása annak biztosítása érdekében, hogy a lobogójuk alatt közlekedő hajók tiszteletben tartsák a szabályokat;
 - part menti állam – a fenntartható halászat biztosítása a joghatóságuk alá tartozó vizeken, illetve az e vizekhez való hozzáférés ellenőrzése a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megelőzése érdekében;
 - kikötő szerinti állam – az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) a kikötő szerinti államok intézkedéseiről szóló megállapodásának ratifikálása és teljes végrehajtása;
 - piac szerinti állam – intézkedések meghozatala a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem, illetve a kereskedelmi és piaci politikák jobb összehangolása érdekében;
7. hangsúlyozza, hogy a part menti és tengeri területek legalább 10 %-át meg kell őrizni, az ENSZ 14.5 fenntartható fejlesztési céljának megfelelően;
8. hangsúlyozza az ENSZ 14.7 fenntartható fejlesztési céljának jelentőségét abban a tekintetben, hogy a fejlődő kis szigetállamoknak és a legkevésbé fejlett országoknak a tengeri erőforrások fenntartható használatából – többek között a halászat, az akvakultúra és a turizmus fenntartható igazgatásából – származó gazdasági előnyei növekedjenek;
9. a fenntartható halászati gazdálkodás megerősítésére szólít fel, többek között tudományosan megalapozott gazdálkodási intézkedések végrehajtása révén;
10. a vándorló halfajok fenntartható és igazságos kiaknázása érdekében a halászati gazdálkodás terén felszólít az összes állam közötti regionális együttműködés megerősítésére, különös tekintettel a tudományos állományfelmérések, és a halászati tevékenységek nyomon követése, felügyelete és ellenőrzése terén, amint arra az ENSZ halállományokról szóló 1995. évi megállapodása, valamint a három, a 2006., a 2010. és a 2016. évi felülvizsgálati konferencia is felszólított; úgy véli, hogy valamennyi gazdaságilag hasznosított fajnak regionális halászati gazdálkodási szervezetek felelősségi körébe kellene tartoznia, és e szervezeteket nagyobb hatáskörrel kell felruházni annak érdekében, hogy hatékonyan végrehajthassák a gazdálkodási döntéseket és szankciókat;
11. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy még jobban mozgítsák elő a közös halászati politika elveit és célkitűzéseit;
12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye titkárságának azzal a kéréssel, hogy azt juttassák el valamennyi EU-n kívüli szerződő félnek.